Zbierka súdnych rozhodnutí

ROZSUDOK SÚDNEHO DVORA (druhá komora)

z 18. decembra 2025*

„Odvolanie – Verejné zdravie – Zahrievané tabakové výrobky – Zrušenie určitých výnimiek – Delegovaná smernica (EÚ) 2022/2100 – Žaloba o neplatnosť – Aktívna legitimácia – Článok 263 štvrtý odsek ZFEÚ – Podmienka, podľa ktorej musí byť žalobca osobne dotknutý napadnutým aktom – Obmedzený okruh hospodárskych subjektov – Ohlasovacie a oznamovacie povinnosti – Povolenie na uvedenie na trh“

Vo veci C-731/23 P,

ktorej predmetom je odvolanie podľa článku 56 Štatútu Súdneho dvora Európskej únie, podané 29. novembra 2023,

Nicoventures Trading Limited, so sídlom v Londýne (Spojené kráľovstvo),

British American Tobacco (Germany) GmbH, so sídlom v Hamburgu (Nemecko),

British American Tobacco Italia SpA (BAT Italia), so sídlom v Ríme (Taliansko),

British American Tobacco Polska Trading sp. z o.o., so sídlom vo Varšave (Poľsko),

British American Tobacco España SA, so sídlom v Madride (Španielsko),

P.J. Carroll & Company Limited, so sídlom v Dubline (Írsko),

v zastúpení: M. Schonberg a L. Van den Hende, advocaten,

odvolateľky,

ďalší účastníci konania:

Európska komisia, v zastúpení: F. van Schaik a H. van Vliet, splnomocnení zástupcovia,

žalovaná v prvostupňovom konaní,

ktorú v konaní podporuje:

Francúzska republika, v zastúpení: M. de Lisi, B. Fodda a B. Travard, splnomocnení zástupcovia,

vedľajší účastník v odvolacom konaní,

* Jazyk konania: angličtina.

SÚDNY DVOR (druhá komora),

v zložení: predsedníčka druhej komory K. Jürimäe (spravodajkyňa), predseda Súdneho dvora K. Lenaerts, vykonávajúci funkciu sudcu druhej komory, sudcovia F. Schalin, M. Gavalec a Z. Csehi,

generálny advokát: N. Emiliou,

tajomník: A. Calot Escobar,

so zreteľom na písomnú časť konania,

po vypočutí návrhov generálneho advokáta na pojednávaní 12. júna 2025,

vyhlásil tento

Rozsudok

1 Svojím odvolaním sa spoločnosti Nicoventures Trading Limited, British American Tobacco (Germany) GmbH, British American Tobacco Italia SpA (BAT Italia), British American Tobacco Polska Trading sp. z o.o., British American Tobacco España SA a P.J. Carroll & Company Limited domáhajú zrušenia uznesenia Všeobecného súdu Európskej únie z 20. septembra 2023, Nicoventures Trading a i./Komisia (T-706/22, ďalej len „napadnuté uznesenie“, EU:T:2023:579), ktorým Všeobecný súd zamietol ako neprípustnú ich žalobu o neplatnosť delegovanej smernice Komisie (EÚ) 2022/2100 z 29. júna 2022, ktorou sa mení smernica Európskeho parlamentu a Rady 2014/40/EÚ, pokiaľ ide o zrušenie určitých výnimiek týkajúcich sa zahrievaných tabakových výrobkov (Ú. v. EÚ L 283, 2022, s. 4; ďalej len „delegovaná smernica“).

Právny rámec

Smernica 2014/40/EÚ

2 Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2014/40/EÚ z 3. apríla 2014 o aproximácii zákonov, iných právnych predpisov a správnych opatrení členských štátov týkajúcich sa výroby, prezentácie a predaja tabakových a súvisiacich výrobkov a o zrušení smernice 2001/37/ES (Ú. v. EÚ L 127, 2014, s. 1) upravuje uvádzanie tabakových výrobkov na trh.

3 Podľa článku 2 tejto smernice, nazvaného „Vymedzenie pojmov“:

„Na účely tejto smernice sa uplatňujú tieto vymedzenia pojmov:

…

18. ‚zložka‘ je tabak, prídavná látka, ako aj akákoľvek látka alebo prvok prítomné v konečnom tabakovom alebo súvisiacom výrobku vrátane papiera, filtra, atramentov, kapsúl a lepidiel;

…

25. ‚charakteristická aróma' je jasne zreteľná vôňa alebo chuť s výnimkou tabakovej, ktorú výrobku dodáva prídavná látka alebo kombinácia prídavných látok okrem iného vrátane ovocia, korenia, bylín, alkoholu, cukroviniek, mentolu alebo vanilky a ktorú možno rozpoznať pred alebo počas spotreby tabakového výrobku;

…

28. ‚podstatná zmena okolností' je zvýšenie objemu predaja určitej kategórie výrobkov najmenej o 10 % minimálne v piatich členských štátoch na základe údajov o predaji predložených v súlade s článkom 5 ods. [6] alebo zvýšenie miery prevalencie užívania v skupine spotrebiteľov do 25 rokov veku najmenej o 5 percentuálnych bodov minimálne v piatich členských štátoch v prípade príslušnej kategórie výrobkov, pričom sa vychádza z osobitnej správy Eurobarometra 385 z mája 2012 alebo z ekvivalentných štúdií o prevalencii; v každom prípade sa za podstatnú zmenu okolností nepovažuje, ak objemy predaja kategórie výrobkov na maloobchodnej úrovni nepresahuje 2,5 % celkového predaja tabakových výrobkov na úrovni [Európskej únie];

…“

4 Článok 5 uvedenej smernice, nazvaný „Nahlasovanie zložiek a emisií“, stanovuje:

„1. Členské štáty vyžadujú, aby výrobcovia a dovozcovia tabakových výrobkov predložili príslušným orgánom tieto informácie podľa značky a typu:

a) zoznam všetkých zložiek a ich množstiev používaných pri výrobe tabakových výrobkov v zostupnom poradí podľa hmotnosti každej zložky obsiahnutej v tabakových výrobkoch;

…

V prípade nového alebo zmeneného tabakového výrobku sa informácie požadované podľa tohto článku predkladajú pred uvedením takýchto výrobkov na trh.

…

6. Členské štáty od výrobcov a dovozcov vyžadujú, aby predložili interné a externé štúdie, ktoré majú k dispozícii o výskume trhu a preferenciách rôznych skupín spotrebiteľov vrátane mladých ľudí a súčasných fajčiarov v súvislosti so zložkami a emisiami, ako aj prehľadný súhrn akýchkoľvek trhových prieskumov, ktoré vykonávajú pri uvádzaní nových výrobkov. Členské štáty od výrobcov a dovozcov takisto vyžadujú, aby každoročne poskytovali údaje o ich objemoch predaja jednotlivých výrobkov podľa značky a typu, v kusoch alebo v kilogramoch za každý členský štát, a to od 1. januára 2015. Členské štáty poskytnú akékoľvek ďalšie údaje o objeme predaja, ktoré majú k dispozícii.

7. Všetky údaje a informácie, ktoré sa majú poskytnúť členským štátom a ktoré majú poskytnúť členské štáty podľa tohto článku a podľa článku 6, sa poskytujú v elektronickej podobe. Členské štáty uchovávajú informácie elektronicky a zabezpečujú, aby Komisia a ostatné členské štáty mali prístup k uvedeným informáciám na účely uplatňovania tejto smernice. …“

5 Podľa článku 7 smernice 2014/40 s názvom „Regulácia zložiek“:

„1. Členské štáty zakazujú [zakážu – *neoficiálny preklad*] uvádzanie tabakových výrobkov s charakteristickou arómou na trh.

…

7. Členské štáty zakazujú [zakážu – *neoficiálny preklad*] uvádzať na trh tabakové výrobky obsahujúce arómy v akýchkoľvek ich zložkách, ako napríklad vo filtroch, papieroch, baleniach, kapsuliach, alebo akékoľvek technické prvky umožňujúce zmenu vône alebo chuti dotknutých tabakových výrobkov alebo ich intenzity dymu. Filtre, papiere a kapsuly nesmú obsahovať tabak ani nikotín.

…

12. Na iné tabakové výrobky ako cigarety, tabak na vlastnoručné zhotovenie cigariet a zahrievané tabakové výrobky sa zákazy stanovené v odsekoch 1 a 7 nevzťahujú. Komisia prijme delegované akty v súlade s článkom 27 s cieľom zrušiť uvedenú výnimku pre konkrétnu kategóriu výrobkov, ak dôjde podľa správy Komisie k podstatnej zmene okolností.

…“

6 Článok 9 tejto smernice sa týka všeobecného varovania a informačného odkazu, ktoré musia byť uvedené na jednotkových baleniach a vonkajších obaloch tabakových výrobkov na fajčenie. Článok 10 uvedenej smernice zase spresňuje povinnosti týkajúce sa zdravotných varovaní, ktoré musia byť uvedené na každom jednotkovom balení alebo vonkajšom obale týchto výrobkov.

7 Podľa článku 11 smernice 2014/40 s názvom „Označovanie tabakových výrobkov na fajčenie s výnimkou cigariet, tabaku na vlastnoručné zhotovenie cigariet a tabaku do vodnej fajky“:

„1. Členské štáty môžu tabakové výrobky na fajčenie s výnimkou cigariet, tabak na vlastnoručné zhotovenie cigariet a tabak do vodnej fajky vyňať z povinnosti uvádzať informačný odkaz stanovený v článku 9 ods. 2 a kombinované zdravotné varovania stanovené v článku 10. …

…

6. Komisia prijme delegované akty v súlade s článkom 27 s cieľom zrušiť možnosť udeliť výnimky pre akúkoľvek z jednotlivých kategórií výrobkov uvedených v odseku 1, ak v prípade dotknutej kategórie výrobkov dôjde podľa správy Komisie k podstatnej zmene okolností.“

8 Článok 19 tejto smernice, nazvaný „Oznamovanie nových kategórií tabakových výrobkov“, stanovuje:

„1. Členské štáty vyžadujú, aby výrobcovia a dovozcovia novej kategórie tabakových výrobkov predložili príslušným orgánom členských štátov oznámenie o každom takom výrobku, ktorý chcú uviesť na dotknutý vnútroštátny trh. Oznámenie sa predloží v elektronickej podobe šesť mesiacov pred predpokladaným uvedením na trh. Dopĺňa ho podrobný opis dotknutej novej kategórie tabakového výrobku, ako aj pokyny na jeho používanie a informácie o zložkách a emisiách v súlade s článkom 5. …

2. … Členské štáty sprístupnia Komisii všetky informácie získané podľa tohto článku.

3. Členské štáty môžu zaviesť systém pre povoľovanie nových kategórií tabakových výrobkov. …

…“

Delegovaná smernica

9 Článok 1 delegovanej smernice stanovuje:

„Smernica [2014/40] sa mení takto:

1. V článku 7 sa odsek 12 nahrádza takto:

,12. Na iné tabakové výrobky ako cigarety, tabak na vlastnoručné zhotovenie cigariet a zahrievané tabakové výrobky sa zákazy stanovené v odsekoch 1 a 7 nevzťahujú. Komisia prijme delegované akty v súlade s článkom 27 s cieľom zrušiť uvedenú výnimku pre konkrétnu kategóriu výrobkov, ak dôjde podľa správy Komisie k podstatnej zmene okolností.

Na účely prvého pododseku «zahrievaný tabakový výrobok» predstavuje novú kategóriu tabakových výrobkov, pričom sa z neho zahrievaním uvoľňujú emisie obsahujúce nikotín a iné chemické látky, ktoré následne používateľ vdychuje, pričom ide v závislosti od ich vlastností o bezdymové tabakové výrobky alebo o tabakové výrobky na fajčenie.‘

2. Článok 11 sa mení takto:
   a) Nadpis sa nahrádza takto:

   ‚Článok 11

   Označovanie tabakových výrobkov na fajčenie s výnimkou cigariet, tabaku na vlastnoručné zhotovenie cigariet, tabaku do vodnej fajky a zahrievaných tabakových výrobkov‘;
   b) V odseku 1 sa prvý pododsek nahrádza takto:

   ‚Členské štáty môžu tabakové výrobky na fajčenie s výnimkou cigariet, tabaku na vlastnoručné zhotovenie cigariet, tabaku do vodnej fajky a zahrievaných tabakových výrobkov vymedzených v článku 7 ods. 12 druhom pododseku vyňať z povinnosti uvádzať informačný odkaz stanovený v článku 9 ods. 2 a kombinované zdravotné varovania stanovené v článku 10. V takomto prípade sa okrem všeobecného varovania uvedeného v článku 9 ods. 1 na každom jednotkovom balení a vonkajšom obale takýchto výrobkov zobrazí jedno z textových varovaní uvedených v prílohe I. Všeobecné varovanie stanovené v článku 9 ods. 1 obsahuje odkaz na služby pomoci pri odvykaní od fajčenia uvedené v článku 10 ods. 1 písm. b).‘.“

Okolnosti predchádzajúce sporu

10 Okolnosti predchádzajúce sporu sú uvedené v bodoch 2 až 6 napadnutého uznesenia. Na účely tohto odvolania ich možno zhrnúť takto.

11 Skupina British American Tobacco (ďalej len „skupina BAT“), do ktorej patria odvolateľky, vyrába a uvádza na trh tabakové výrobky vrátane zahrievaných tabakových výrobkov. Jedna z odvolateliek, Nicoventures Trading, bola založená v priebehu roku 2011 v rámci skupiny BAT s cieľom zamerať sa výlučne na vývoj a uvádzanie nehorľavých inovačných výrobkov, vrátane zahrievaných tabakových výrobkov, na trh. Nicoventures Trading predáva zahrievané tabakové výrobky skupiny BAT iným spoločnostiam skupiny, vrátane ostatných odvolateliek. Tieto spoločnosti zabezpečujú alebo hodlajú zabezpečiť distribúciu výrobkov Nicoventures Trading na trhu štrnástich členských štátov.

12 Dňa 15. júna 2022 Komisia v súlade so smernicou 2014/40 uverejnila správu, v ktorej konštatovala podstatnú zmenu situácie v prípade zahrievaných tabakových výrobkov.

13 V nadväznosti na túto správu Komisia na základe článku 7 ods. 12 a článku 11 ods. 6 smernice 2014/40 prijala delegovanú smernicu. Počnúc 23. októbrom 2023, keď mali členské štáty začať s uplatňovaním opatrení potrebných na dosiahnutie súladu s delegovanou smernicou, zahrievané tabakové výrobky už nie sú oslobodené od zákazov týkajúcich sa aróm uvedených v článku 7 ods. 1 a 7 smernice 2014/40. Okrem toho zahrievané tabakové výrobky na fajčenie, ktoré nie sú zakázané, podliehajú od toho istého dátumu rovnakým požiadavkám na označovanie obalov ako ostatné tabakové výrobky na fajčenie, ktoré nie sú oslobodené.

Konanie na Všeobecnom súde a napadnuté uznesenie

14 Návrhom podaným do kancelárie Všeobecného súdu 16. novembra 2022 podali odvolateľky žalobu o neplatnosť delegovanej smernice.

15 Keďže Komisia usúdila, že odvolateľky neboli delegovanou smernicou ani priamo ani osobne dotknuté v zmysle článku 263 štvrtého odseku ZFEÚ, vzniesla 17. januára 2023 námietku neprípustnosti.

16 Napadnutým uznesením Všeobecný súd vyhovel tejto námietke neprípustnosti a zamietol žalobu ako neprípustnú.

17 Všeobecný súd na úvod v bodoch 13 a 14 tohto uznesenia konštatoval, že delegovaná smernica je regulačným aktom v zmysle článku 263 štvrtého odseku ZFEÚ, ktorý vo svojom článku 2 stanovuje vykonávacie opatrenia, a to opatrenia na prebratie, ktorých prijatie prináleží členským štátom. Všeobecný súd z toho vyvodil, že na žalobu o neplatnosť sa nevzťahuje tretí predpoklad uvedený v článku 263 štvrtom odseku ZFEÚ, podľa ktorého každá osoba môže podať žalobu proti regulačným aktom, ktoré sa jej priamo týkajú a nevyžadujú vykonávacie opatrenia. Tiež konštatoval, že vzhľadom na to, že odvolateľky nie sú adresátmi delegovanej smernice, žaloba o neplatnosť nemôže spadať pod prvý prípad uvedený v tomto ustanovení, podľa ktorého každá osoba môže podať žalobu proti aktom, ktoré sú jej určené. V dôsledku toho Všeobecný súd dospel k záveru, že je potrebné preskúmať, či sa na odvolateľky vzťahuje druhá hypotéza stanovená v uvedenom ustanovení, teda či sú priamo a osobne dotknuté delegovanou smernicou.

18 Pokiaľ ide o podmienku, podľa ktorej musí byť žalobca priamo dotknutý napadnutým aktom, Všeobecný súd v bodoch 24, 26 a 28 napadnutého uznesenia po tom, čo pripomenul relevantnú judikatúru Súdneho dvora, konštatoval, že hospodárske subjekty, ktoré tak ako odvolateľky uvádzajú na trh alebo zamýšľajú uvádzať na trh zahrievané tabakové výrobky s charakteristickou arómou, sú v ich právnom postavení dotknuté delegovanou smernicou, keďže po prijatí tejto

smernice sa toto uvádzanie na trh stane nezákonným. Tieto subjekty budú mať tiež povinnosť uvádzať na obaloch nezakázaných tabakových výrobkov na fajčenie rovnaké zdravotné varovania ako tie, ktoré musia byť uvedené na niektorých iných obaloch tabakových výrobkov na fajčenie.

19 Na odvolateľky sa tak vzťahuje zákaz uvádzať zahrievané tabakové výrobky s charakteristickou arómou na trh a vzťahujú sa na ňu povinnosti vyplývajúce priamo z delegovanej smernice bez ohľadu na skutočnosť, že táto smernica vyžaduje vykonávacie opatrenia, a to opatrenia na prebratie, ktoré majú prijať členské štáty. V prejednávanej veci sú totiž opatrenia na prebratie, stanovené uvedenou smernicou, potrebné len na účely úplného uplatnenia uvedených zákazov a povinností v právnych poriadkoch členských štátov bez toho, aby členské štáty disponovali samostatnou voľnou úvahou, keďže delegovaná smernica neponecháva členským štátom nijakú mieru voľnej úvahy, pokiaľ ide o tieto zákazy a povinnosti.

20 Všeobecný súd tak rozhodol, že odvolateľky treba považovať za priamo dotknuté touto smernicou a že ani jedno z tvrdení uvedených Komisiou nemôže spochybniť tieto posúdenia.

21 Pokiaľ ide o podmienku, podľa ktorej musí byť žalobca osobne dotknutý napadnutým aktom, Všeobecný súd najprv v bode 36 napadnutého uznesenia pripomenul, pričom vychádzal najmä z rozsudku z 15. júla 1963, Plaumann/Komisia (25/62, EU:C:1963:17), že všeobecne záväzné akty sa môžu osobne týkať určitých fyzických alebo právnických osôb, a preto majú vo vzťahu k nim povahu rozhodnutia, keď sa ich tieto akty týkajú najmä na základe ich určitých osobitných vlastností alebo na základe okolnosti, ktorá ich charakterizuje vo vzťahu k akejkoľvek inej osobe, a tým ich individualizuje obdobným spôsobom ako osobu, ktorej je rozhodnutie určené.

22 Všeobecný súd s odkazom na bod 18 rozsudku z 18. mája 1994, Codorniu/Rada (C-309/89, EU:C:1994:197), v bode 37 napadnutého uznesenia spresnil, že všeobecnú záväznosť, a teda normatívnu povahu určitého aktu, totiž nemôže spochybniť možnosť viac či menej presne stanoviť počet alebo dokonca identitu právnych subjektov, na ktoré sa v danom okamihu uplatňuje, pokiaľ je nesporné, že k tomuto uplatneniu dochádza v objektívnej právnej a skutkovej situácii vymedzenej týmto aktom, ktorá súvisí s účelom tohto aktu.

23 Všeobecný súd následne preskúmal tvrdenia uvádzané odvolateľkami, aby preukázali, že sú osobne dotknuté delegovanou smernicou.

24 Po prvé Všeobecný súd v bode 45 napadnutého uznesenia konštatoval, že samotná skutočnosť, že subjekty, ktoré podali vyhlásenie alebo oznámenie, stanovené v článkoch 5 a 19 smernice 2014/40, alebo ktoré disponujú povolením získaným v rámci mechanizmu zavedeného na základe článku 19 ods. 3 tejto smernice, boli identifikovateľné v čase prijatia napadnutého aktu, nestačí na preukázanie, že sú osobne dotknuté, ak sa tento akt uplatňuje na základe všeobecných a abstraktných úvah. Podľa Všeobecného súdu nebola Komisia pri prijímaní uvedenej smernice povinná osobitne zohľadniť ich situáciu.

25 Po druhé Všeobecný súd v bode 46 napadnutého uznesenia zamietol tvrdenie založené na malom počte podnikov dotknutých delegovanou smernicou, keďže počet fyzických alebo právnických osôb dotknutých takýmto aktom nie je v tejto súvislosti rozhodujúci.

26 Po tretie v bode 47 napadnutého uznesenia Všeobecný súd pripustil, že absolútny zákaz uvádzať na trh zahrievané tabakové výrobky s charakteristickými arómami, ktorý vyplýva z delegovanej smernice, bude mať nevyhnutne za následok spochybnenie povolení týkajúcich sa uvádzania takýchto tabakových výrobkov na trh, ktorými disponujú niektoré odvolateľky. V bodoch 47 a 49

napadnutého uznesenia však usúdil, že takéto povolenia, ktoré neboli udelené výlučne, nemožno považovať za charakteristické a individualizované postavenie ich držiteľov vo vzťahu k tejto smernici, ako keby boli jej adresátmi. Navyše podľa Všeobecného súdu uvedené povolenia nepriznávajú ich držiteľom práva porovnateľné s právami, ktoré mali žalobcovia vo veciach, v ktorých boli vyhlásené rozsudky zo 17. januára 1985, Piraiki-Patraiki a i./Komisia (11/82, EU:C:1985:18); z 18. mája 1994, Codorniu/Rada (C-309/89, EU:C:1994:197); z 13. marca 2008, Komisia/Infront WM (C-125/06 P, EU:C:2008:159), ako aj z 27. februára 2014, Stichting Woonpunt a i./Komisia (C-132/12 P, EU:C:2014:100).

27 Po štvrté Všeobecný súd dospel v bode 51 napadnutého uznesenia k záveru, že okolnosť, že výrobcovia a dovozcovia zahrievaných tabakových výrobkov s charakteristickou arómou sa vzhľadom na delegovanú smernicu nenachádzajú v rovnakej situácii ako odvetvia nachádzajúce sa na vstupe a na výstupe výrobného a distribučného reťazca dotknutých výrobkov, je irelevantná pokiaľ ide o otázku, či odvolateľky patria do úzkeho okruhu. Odvolateľky totiž na to, aby preukázali, že sú osobne dotknuté delegovanou smernicou, majú preukázať nie to, že sú dotknuté odlišným spôsobom ako iné subjekty, ale že sú dotknuté z dôvodu ich postavenia alebo skutkovej situácie, ktorá je im vlastná a odlišuje ich podobne ako adresáta rozhodnutia.

28 V bode 52 napadnutého uznesenia Všeobecný súd zo všetkých týchto úvah vyvodil, že povolenia, vyhlásenia a oznámenia, na ktoré sa odvolateľky odvolávajú, neumožňujú preukázať, že odvolateľky sú osobne dotknuté delegovanou smernicou.

29 V bodoch 54 a 55 napadnutého uznesenia Všeobecný súd v odpovedi na argumentáciu odvolateliek, podľa ktorej táto smernica podstatne zasahuje do ich konkurenčného postavenia, rozhodol na jednej strane, že na to, aby boli niektoré subjekty individualizované vo vzťahu k týmto iným subjektom, nestačí, aby boli ekonomicky viac dotknuté všeobecne záväzným aktom než iné subjekty, keďže k uplatneniu tohto aktu dochádza na základe objektívne určenej situácie. Na druhej strane samotná okolnosť, že fyzická alebo právnická osoba môže stratiť dôležitý zdroj príjmov z dôvodu novej právnej úpravy, nepreukazuje, že sa nachádza v osobitnej situácii, a nestačí na preukázanie, že táto právna úprava sa jej osobne týka, pričom táto osoba musí predložiť dôkaz o okolnostiach, na základe ktorých možno dospieť k záveru, že údajne spôsobená ujma ju individualizuje vo vzťahu ku každému inému hospodárskemu subjektu dotknutému uvedenou právnou úpravou rovnakým spôsobom ako ona.

30 V dôsledku toho Všeobecný súd rozhodol, že odvolateľky nemôžu dôvodne tvrdiť, že sú osobne dotknuté delegovanou smernicou, a že žalobu je preto potrebné zamietnuť ako neprípustnú.

Návrhy účastníkov konania a konanie na Súdnom dvore

31 Odvolateľky svojím odvolaním navrhujú, aby Súdny dvor:

– zrušil napadnuté uznesenie,

– ak by Súdny dvor usúdil, že to stav konania dovoľuje, zamietol námietku neprípustnosti, vyhlásil žalobu v prvostupňovom konaní za prípustnú a vrátil vec Všeobecnému súdu na rozhodnutie vo veci samej, ako aj

– uložil Komisii povinnosť nahradiť trovy konania, vrátane trov konania vynaložených v konaní na Všeobecnom súde.

32 Komisia navrhuje, aby Súdny dvor:

– zamietol odvolanie a

– uložil odvolateľkám povinnosť nahradiť trovy konania.

33 Uznesením predsedu Súdneho dvora z 25. apríla 2024, Nicoventures Trading a i./Komisia (C-731/23 P, EU:C:2024:380), bol Francúzskej republike povolený vstup do konania ako vedľajšiemu účastníkovi na podporu návrhov Komisie. Francúzsko navrhuje, aby Súdny dvor zamietol odvolanie v celom rozsahu a potvrdil tak neprípustnosť odvolania.

O odvolaní

34 Na podporu svojho odvolania odvolateľky uvádzajú jediný odvolací dôvod založený na nesprávnom právnom posúdení, ktorého sa dopustil Všeobecný súd pri uplatnení podmienky, podľa ktorej musí byť žalobca osobne dotknutý napadnutým aktom, na ich situáciu. Tento odvolací dôvod sa delí na dve samostatné časti založené na nesprávnom právnom posúdení jednak preskúmania skutočností uvádzaných odvolateľkami s cieľom preukázať, že boli osobne dotknuté delegovanou smernicou, a jednak právneho kritéria „podstatného zásahu do postavenia na trhu“.

O prvej časti jediného odvolacieho dôvodu

Argumentácia účastníkov konania

35 Prvá časť jediného odvolacieho dôvodu sa týka bodov 45 až 52 napadnutého uznesenia. Odvolateľky vytýkajú Všeobecnému súdu, že sa dopustil nesprávneho právneho posúdenia pri posudzovaní právneho významu skutočností, ktoré pred ním uviedli, ako aj keď rozhodol, že tieto skutočnosti neboli dostatočné na preukázanie toho, že boli osobne dotknuté delegovanou smernicou.

36 Všeobecný súd sa tak dopustil nesprávneho právneho posúdenia tým, že každú z uvedených skutočností posúdil samostatne a individuálne, a tým, že preskúmal, či každá z nich bola sama osebe dostatočná na preukázanie toho, že odvolateľky boli osobne dotknuté delegovanou smernicou. Takýto prístup nie je v súlade s judikatúrou, ktorá vyžaduje identifikáciu „súboru skutočností“ alebo „súboru skutkových a právnych okolností“, ktoré by mohli individualizovať žalobcu.

37 V prvom rade na rozdiel od toho, ako rozhodol Všeobecný súd v bode 45 napadnutého uznesenia, je skutočnosť, že vďaka vyhláseniam a oznámeniam o výrobkoch uskutočneným podľa článku 5 a článku 19 ods. 1 smernice 2014/40 boli odvolateľky Komisiou identifikovateľné v čase prijatia delegovanej smernice, relevantná.

38 Odvolateľky v druhom rade kritizujú bod 46 napadnutého uznesenia z dôvodu, že z nedávnej judikatúry vyplýva, že význam postavenia žalobcu na trhu, hoci sám osebe nepostačuje na preukázanie toho, že je napadnutým aktom osobne dotknutý, je napriek tomu relevantný, keďže

je súčasťou súboru skutočností tvoriacich osobitnú situáciu, ktorá charakterizuje tohto žalobcu. Tak je to aj v prejednávanej veci vzhľadom na význam postavenia skupiny BAT na trhu Únie, pokiaľ ide o zahrievané tabakové výrobky.

39 Okrem toho záver Všeobecného súdu v bode 51 napadnutého uznesenia, podľa ktorého výrobcov zahrievaných tabakových výrobkov nemožno odlíšiť od iných subjektov pôsobiacich v reťazci výroby a distribúcie predmetných výrobkov, nie je z právneho hľadiska dôvodný. Skutočnosť, že akt sa môže dotýkať aj iných subjektov, nemôže znamenať, že sa nemôže osobne dotýkať subjektu, ktorý je v značnej miere priamo dotknutý.

40 V prejednávanej veci systém oznamovania zavedený podľa článku 5 a článku 19 ods. 1 smernice 2014/40 rozlišuje medzi rôznymi subjektmi zapojenými do výrobného a distribučného reťazca predmetných výrobkov. Tento systém vyžaduje len to, aby oznámenie urobil výrobca alebo dovozca dotknutého výrobku, a nie hospodársky subjekt nachádzajúci sa na výstupe alebo na vstupe dodávateľského reťazca. Na existenciu iného výrobcu alebo producenta sa v tejto súvislosti nemožno odvolávať s cieľom vylúčiť skutočnosť, že odvolateľky sú osobne dotknuté delegovanou smernicou.

41 V treťom rade sa Všeobecný súd v bodoch 47 až 50 napadnutého uznesenia dopustil nesprávneho právneho posúdenia, keď nepriznal dostatočný význam povoleniam na uvedenie na trh, ktoré získali niektoré odvolateľky pred prijatím delegovanej smernice.

42 V tejto súvislosti odvolateľky po prvé tvrdia, že je nesprávne tvrdiť, že delegovaná smernica má rovnaké účinky na všetky hospodárske subjekty bez ohľadu na to, či sú alebo nie sú držiteľmi povolenia na uvedenie na trh, keďže tí, ktorí ho majú, toto povolenie stratia, na rozdiel od iných. Po druhé práva existujúce pred prijatím tejto smernice nemusia byť nevyhnutne výlučné na účely konštatovania, že odvolateľky sú osobne dotknuté uvedenou smernicou v zmysle rozsudkov z 13. marca 2008, Komisia/Infront WM (C-125/06 P, EU:C:2008:159), ako aj z 27. februára 2014, Stichting Woonpunt a i./Komisia (C-132/12 P, EU:C:2014:100). Po tretie na to, aby boli takéto už existujúce práva v tejto súvislosti relevantné, nie je nevyhnutné, aby boli „nadobudnuté na dobu neurčitú“.

43 Komisia tvrdí, že prvá časť jediného odvolacieho dôvodu je nedôvodná.

44 Skutočnosť, že Všeobecný súd systematicky a štruktúrovane skúmal tvrdenia uvedené v prvostupňovom konaní, neznamená, že nezohľadnil „súbor dôkazov“ vyžadovaný judikatúrou, na ktorú sa odvolateľky odvolávajú. Komisia tiež spochybňuje myšlienku, že keby sa Všeobecný súd riadil prístupom, na ktorý sa odvolávajú odvolateľky, dospel by k záveru, že odvolateľky sú osobne dotknuté, pretože každá skutočnosť, na ktorú sa odvolateľky odvolávajú, je zjavne relevantná a dôležitá.

45 Na úvod Komisia vytýka odvolateľkám, že vzbudili dojem, že sa opierali o množstvo skutočností, ktoré mal Všeobecný súd posúdiť spoločne. Tvrdeniami uvedenými v žalobe na prvom stupni sa však odvolateľky v podstate obmedzili na tvrdenie, že majú osobitné postavenie. Na jednej strane tvorili uzavretý okruh hospodárskych subjektov, ktoré sú identifikovateľné a boli skutočne identifikované pri prijímaní delegovanej smernice z dôvodu vyhlásení a oznámení vykonaných na základe článkov 5 a 19 smernice 2014/40. Na druhej strane delegovaná smernica môže podstatne ovplyvniť ich postavenie na trhu. Podľa Komisie Všeobecný súd presvedčivo vysvetlil dôvody, pre ktoré tieto dve tvrdenia neumožňujú preukázať, že odvolateľky sú osobne dotknuté delegovanou smernicou.

46 Pokiaľ ide o prvé tvrdenie, Všeobecný súd v bode 43 napadnutého uznesenia správne uviedol, že požiadavky stanovené v článkoch 5 a 19 smernice 2014/40 sú všeobecné, abstraktné a uplatniteľné na všetky subjekty, ktoré uvádzajú alebo zamýšľajú uviesť tabakový výrobok na trh. Tieto požiadavky nemožno považovať za charakteristické a individualizované postavenie držiteľov povolení vo vzťahu k delegovanej smernici, ako keby boli jej adresátmi.

47 V tomto kontexte sú po prvé neúčinné tvrdenia odvolateliek týkajúce sa identifikovateľnosti uzavretej skupiny hospodárskych subjektov pri prijímaní delegovanej smernice.

48 Po druhé Komisia sa domnieva, že odvolateľky skresľujú obsah bodu 46 napadnutého uznesenia, keďže na rozdiel od toho, čo tvrdia, Všeobecný súd v tomto bode neodkázal na podiel odvolateliek na trhu, ale na počet podnikov dotknutých delegovanou smernicou. Tieto dve kritériá sú však odlišné a irelevantné na účely určenia, či sú odvolateľky osobne dotknuté touto smernicou.

49 Odvolateľky tiež skresľujú bod 51 napadnutého uznesenia, keďže na rozdiel od toho, čo tvrdia, Všeobecný súd v ňom netvrdil, že výrobcov zahrievaných tabakových výrobkov nemožno odlíšiť od iných subjektov pôsobiacich v distribučnom alebo dodávateľskom reťazci predmetných výrobkov.

50 Tvrdenie odvolateliek, podľa ktorého sa nemožno odvolávať na existenciu iného výrobcu alebo producenta s cieľom vylúčiť skutočnosť, že odvolateľky sú osobne dotknuté delegovanou smernicou, je neúčinné, keďže Všeobecný súd v napadnutom uznesení nevychádzal z takéhoto konštatovania.

51 Po tretie treba zamietnuť tvrdenie, podľa ktorého Všeobecný súd v bodoch 47 až 50 napadnutého uznesenia nepriznal dostatočný význam povoleniam na uvedenie na trh, ktorými disponujú odvolateľky.

52 Na jednej strane Všeobecný súd nerozhodol, že delegovaná smernica má rovnaké účinky pre všetky hospodárske subjekty. Argumentácia, ktorou odvolateľky tvrdia opak, je teda neúčinná. Na druhej strane judikatúra, na ktorú sa odvolateľky odvolávajú na podporu tohto tvrdenia, nie je relevantná. Rozsudok z 13. marca 2008, Komisia/Infront WM (C-125/06 P, EU:C:2008:159), sa týkal žaloby proti všeobecne záväznému aktu podanej osobami, ktoré mali nadobudnuté práva, zatiaľ čo rozsudok z 27. februára 2014, Stichting Woonpunt a i./Komisia (C-132/12 P, EU:C:2014:100), je príkladom žaloby podanej právnickými osobami proti aktu spochybňujúcemu rozhodnutie Komisie týkajúce sa schémy štátnej pomoci, ktorej boli príjemcami.

53 Všeobecný súd sa teda nedopustil nesprávneho právneho posúdenia, keď v bode 47 napadnutého uznesenia rozhodol, že predmetné povolenia nepriznávajú ich držiteľom práva porovnateľné s právami, ktoré mali žalobcovia vo veciach uvedených v predchádzajúcom bode tohto rozsudku. V prejednávanej veci by údajný dôsledok delegovanej smernice mohol spočívať len v „ušlom zisku“ v zmysle márnej nádeje, t. j. v strate príležitosti, ktorá by bola ponúknutá každej osobe, ktorá by mala záujem o výrobu zahrievaných tabakových výrobkov alebo o ich uvádzanie na trh.

54 Francúzska republika súhlasí so všetkými tvrdeniami Komisie. Dodáva, že delegovaná smernica sa uplatňuje na všetky hospodárske subjekty, ktoré sú riadne oprávnené uvádzať na trh zahrievané tabakové výrobky, vrátane konkurentov odvolateliek. Okrem toho je prirodzené, že na vznikajúcom trhu investuje spočiatku malý počet subjektov. To však neumožňuje dospieť

k záveru, že odvolateľky ako subjekty, ktoré sa odlišujú len svojím predčasným príchodom na trh, sa nachádzajú v osobitnej situácii, takže delegovaná smernica ich individualizuje obdobným spôsobom ako osobu, ktorej je táto smernica určená.

Posúdenie Súdnym dvorom

55 Prvá časť jediného odvolacieho dôvodu sa zakladá na nesprávnom právnom posúdení, ktorého sa dopustil Všeobecný súd pri svojom posúdení skutočností uvedených odvolateľkami s cieľom preukázať, že patria do uzavretej kategórie hospodárskych subjektov identifikovaných alebo identifikovateľných pri prijímaní delegovanej smernice, a preto sú touto smernicou osobne dotknuté v zmysle článku 263 štvrtého odseku ZFEÚ.

56 Tvrdenia uvedené odvolateľkami sa týkajú najmä bodov 45 až 52 napadnutého uznesenia, v ktorých Všeobecný súd preskúmal, či vyhlásenia a oznámenia vykonané na základe článkov 5 a 19 smernice 2014/40 na jednej strane a disponovanie povoleniami na uvádzanie na trh udelenými v členských štátoch, ktoré zaviedli systém povoľovania na základe článku 19 ods. 3 tejto smernice, na druhej strane stačili na ich individualizáciu obdobným spôsobom ako v prípade osoby, ktorej je rozhodnutie určené.

57 V tejto súvislosti z ustálenej judikatúry vyplýva, že iné osoby ako tie, ktorým je rozhodnutie určené, môžu tvrdiť, že sa ich rozhodnutie osobne týka, iba vtedy, keď sú ním dotknuté na základe určitých osobitných vlastností alebo na základe okolnosti, ktorá ich charakterizuje vo vzťahu k akejkoľvek inej osobe a tým ich individualizuje obdobným spôsobom ako osobu, ktorej je takéto rozhodnutie určené (pozri najmä rozsudky z 15. júla 1963, Plaumann/Komisia, 25/62, EU:C:1963:17, s. 223; zo 17. septembra 2015, Mory a i./Komisia, C-33/14 P, EU:C:2015:609, bod 93, ako aj z 31. januára 2023, Komisia/Braesch a i., C-284/21 P, EU:C:2023:58, bod 51).

58 V tomto rámci možnosť s väčšou alebo menšou presnosťou určiť počet, prípadne aj totožnosť právnych subjektov, na ktoré sa akt uplatní, vôbec neznamená, že tieto subjekty sa musia považovať za osobne dotknuté týmto aktom, ak sa toto uplatnenie uskutočňuje na základe objektívnej právnej alebo faktickej situácie definovanej uvedeným aktom (rozsudky zo 16. marca 1978, Unicme a i./Rada, 123/77, EU:C:1978:73, bod 16; z 22. novembra 2001, Antillean Rice Mills/Rada, C-451/98, EU:C:2001:622, bod 52, ako aj z 12. júla 2022, Nord Stream 2/Parlament a Rada, C-348/20 P, EU:C:2022:548, bod 157).

59 Z ustálenej judikatúry však tiež vyplýva, že pokiaľ sa akt týka skupiny osôb, ktoré boli určené alebo ich bolo možné určiť v čase prijatia tohto aktu a v závislosti od kritérií vlastných členom tejto skupiny, môžu tieto osoby byť osobne dotknuté týmto aktom, pokiaľ tvoria súčasť úzkeho okruhu hospodárskych subjektov (pozri v tomto zmysle rozsudky zo 17. januára 1985, Piraiki-Patraiki a i./Komisia, 11/82, EU:C:1985:18, bod 31; z 22. júna 2006, Belgicko a Forum 187/Komisia, C-182/03 a C-217/03, EU:C:2006:416, bod 60; z 13. marca 2008, Komisia/Infront WM, C-125/06 P, EU:C:2008:159, bod 71, ako aj z 12. júla 2022, Nord Stream 2/Parlament a Rada, C-348/20 P, EU:C:2022:548, bod 158). O taký prípad môže ísť najmä vtedy, ak akt mení práva nadobudnuté jednotlivcom v čase pred jeho prijatím (rozsudky z 13. marca 2008, Komisia/Infront WM, C-125/06 P, EU:C:2008:159, bod 72, ako aj z 27. februára 2014, Stichting Woonpunt a i./Komisia, C-132/12 P, EU:C:2014:100, bod 59).

60 Na to, aby bol žalobca osobne dotknutý ako člen úzkeho okruhu osôb, je potrebné, aby na jednej strane preukázal, že bol identifikovaný alebo prinajmenšom mohol byť identifikovaný v čase prijatia napadnutého aktu autorom tohto aktu na základe dostatočne presných informácií, ktoré

tento autor mohol získať (pozri v tomto zmysle rozsudok zo 17. januára 1985, Piraiki-Patraiki a i./Komisia, 11/82, EU:C:1985:18, bod 31), a na druhej strane aby tento žalobca mal osobitné vlastnosti v porovnaní s ostatnými osobami, na ktoré sa má uvedený akt uplatniť.

61 V prejednávanej veci je účinkom delegovanej smernice po prvé zákaz uvádzania na trh zahrievaných tabakových výrobkov s charakteristickými arómami, ako aj tabakových výrobkov s arómou v jednej z ich zložiek a po druhé podmieniť zahrievané tabakové výrobky na fajčenie rovnakými povinnosťami spočívajúcimi v označovaní ako v prípade cigariet, tabaku na vlastnoručné zhotovenie cigariet a tabaku do vodnej fajky.

62 Z toho vyplýva, ako konštatoval Všeobecný súd v bodoch 28 a 30 napadnutého uznesenia, že od 23. októbra 2023, keď členské štáty museli prijať ustanovenia na dosiahnutie súladu s delegovanou smernicou a začať ich uplatňovať, sa toto uvádzanie na trh stalo nezákonným. Z toho vyplýva, že odvolateľkám, ktoré uvádzali na trh zahrievané tabakové výrobky s charakteristickými arómami alebo arómou v jednej zo ich zložiek, bola od tohto dátumu odňatá možnosť uvádzať takéto výrobky na trh.

63 Okrem toho delegovaná smernica tiež od 23. októbra 2023 zmenila režim, v rámci ktorého odvolateľky mohli až do tohto dátumu uvádzať na trh svoje zahrievané tabakové výrobky, a to tak, že podmienky výkonu ich činností boli menej priaznivé než predtým, a to najmä z dôvodu nových povinností spočívajúcich v označovaní, ktoré sa teraz vzťahujú na tieto výrobky.

64 Na jednej strane, ako v podstate uviedol generálny advokát v bodoch 163 a 164 svojich návrhov, tento nový režim je dôsledkom „podstatnej zmeny okolností“ v zmysle článku 2 bodu 28 smernice 2014/40, ktorú Komisia konštatovala v súlade s týmto ustanovením na základe objemu predaja predmetných výrobkov deklarovaného výrobcami a dovozcami pri plnení povinnosti uvedenej v článku 5 ods. 6 tejto smernice.

65 Na druhej strane, keďže zahrievané tabakové výrobky sú novými tabakovými výrobkami, ich uvedeniu na trh odvolateľkami podľa článku 5 a článku 19 ods. 1 uvedenej smernice nevyhnutne predchádzalo oznámenie príslušným orgánom členských štátov. K tomuto oznámeniu bol pripojený najmä zoznam zložiek použitých pri výrobe týchto výrobkov, medzi ktorými sa nachádzajú také prídavné látky, akými sú charakteristické arómy, pričom informácie oznámené pri tejto príležitosti boli Komisii sprístupnené podľa článku 19 ods. 2 smernice 2014/40.

66 Toto uvedenie na trh tiež prípadne podliehalo povoleniu zo strany členských štátov, ktoré sa rozhodli využiť možnosť, ktorú im v tejto súvislosti ponúka článok 19 ods. 3 tejto smernice.

67 Za týchto okolností treba po prvé konštatovať, že odvolateľky patria do úzkeho okruhu hospodárskych subjektov, ktoré Komisia v čase prijatia delegovanej smernice identifikovala alebo mohla identifikovať na základe zistenia „podstatnej zmeny okolnosti“ pred prijatím tejto smernice, čo je požiadavka na uplatnenie delegovaných právomocí Komisie stanovená tak v článku 7 ods. 12, ako aj v článku 11 ods. 6 smernice 2014/40, ako aj oznamovacej povinnosti a povinnosti rozhodnutia o povolení uvedených v bodoch 65 a 66 tohto rozsudku.

68 Po druhé odvolateľky sú osobitne dotknuté novými zákazmi a povinnosťami stanovenými delegovanou smernicou, keďže účinkom tejto smernice bola od 23. októbra 2023 zmena režimu uvádzania zahrievaných tabakových výrobkov na trh, z ktorého mali prospech až do tohto dátumu, a to tým, že podmienky výkonu ich činností sa stali menej priaznivé než predtým, najmä vzhľadom na to, že predaj zahrievaných tabakových výrobkov s charakteristickými arómami je

jednoducho zakázaný delegovanou smernicou. Subjekty pôsobiace na tomto trhu, ako sú odvolateľky, teda definitívne stratili svoje právo uvádzať tieto výrobky na trh a žiadny iný subjekt tak nebude môcť urobiť v budúcnosti.

69 Všeobecný súd sa preto dopustil nesprávneho právneho posúdenia, keď v bode 47 napadnutého uznesenia rozhodol, že povolenia udelené niektorým odvolateľom na základe smernice 2014/40 nemožno považovať za povolenia, ktoré charakterizujú a individualizujú postavenie ich držiteľov vo vzťahu k napadnutému aktu spôsobom, ako keby boli jeho adresátmi, a keď v bode 52 tohto uznesenia dospel k záveru, že povolenia, vyhlásenia a oznámenia, na ktoré sa odvolateľky odvolávali pred ním, neumožnili preukázať, že sú osobne dotknuté delegovanou smernicou.

70 Ako v podstate uviedol generálny advokát v bode 168 svojich návrhov, skutočnosť, že dotknuté povolenia na uvedenie na trh nie sú výlučné, ako je uvedené v bode 49 napadnutého uznesenia, nemôže mať vplyv na individualizáciu odvolateliek. Relevantné kritérium v tejto súvislosti totiž spočíva v zmene práv nadobudnutých žalobcom pred prijatím napadnutého aktu (pozri v tomto zmysle rozsudok z 13. marca 2008, Komisia/Infront WM, C-125/06 P, EU:C:2008:159, bod 72), t. j. v tom, že je nositeľom „osobitného nadobudnutého práva“ (pozri v tomto zmysle uznesenie zo 14. januára 2021, Sabo a i./Parlament a Rada, C-297/20 P, EU:C:2021:24, bod 28), pričom toto právo nemusí byť nevyhnutne výlučné.

71 Vzhľadom na všetky tieto úvahy treba prvej časti jediného odvolacieho dôvodu vyhovieť a zrušiť napadnuté uznesenie bez toho, aby bolo potrebné preskúmať ostatné tvrdenia uvedené odvolateľkami na podporu tejto časti.

O druhej časti jediného odvolacieho dôvodu

72 Vzhľadom na to, že je prvej časti jediného odvolacieho dôvodu vyhovené, čo má za následok zrušenie napadnutého uznesenia, nie je potrebné preskúmať druhú časť tohto odvolacieho dôvodu, ktorá nemôže viesť k zrušeniu tohto uznesenia v širšom rozsahu.

O žalobe na Všeobecnom súde

73 V súlade s článkom 61 prvým odsekom druhou vetou Štatútu Súdneho dvora Európskej únie môže tento súd v prípade zrušenia rozhodnutia Všeobecného súdu vydať konečný rozsudok sám, ak to stav konania dovoľuje.

74 Hoci v prejednávanej veci Súdny dvor nemôže v tomto štádiu konania vecne rozhodnúť o žalobe podanej na Všeobecný súd, má k dispozícii informácie potrebné na konečné rozhodnutie o námietke neprípustnosti vznesenej Komisiou v priebehu prvostupňového konania.

75 Na podporu tejto námietky neprípustnosti táto inštitúcia uvádza, že odvolateľky nie sú napadnutým aktom priamo a osobne dotknuté.

76 V prvom rade vzhľadom na to, že účastníci konania v tejto súvislosti nevzniesli nijaké konkrétne námietky, sa Súdny dvor stotožňuje s posúdeniami Všeobecného súdu uvedenými v bodoch 27 až 33 napadnutého uznesenia, pokiaľ ide o otázku, či sú odvolateľky priamo dotknuté delegovanou smernicou.

77 V druhom rade z úvah uvedených v bodoch 61 až 68 tohto rozsudku vyplýva, že v prejednávanej veci sú odvolateľky osobne dotknuté delegovanou smernicou.

78 Z toho vyplýva, že žaloba o neplatnosť podaná odvolateľkami na Všeobecný súd musí byť vyhlásená za prípustnú.

79 Vec sa vracia Všeobecnému súdu, aby rozhodol vo veci samej o tejto žalobe o neplatnosť.

O trovách

80 Vzhľadom na to, že vec sa vracia Všeobecnému súdu na ďalšie konanie, o trovách tohto konania sa rozhodne neskôr.

Z týchto dôvodov Súdny dvor (druhá komora) rozhodol takto:

1. **Bod 1 výroku uznesenia Všeobecného súdu Európskej únie z 20. septembra 2023, Nicoventures Trading a i./Komisia (T-706/22, EU:T:2023:579), sa zrušuje.**

2. **Žaloba o neplatnosť podaná spoločnosťami Nicoventures Trading Limited, British American Tobacco (Germany) GmbH, British American Tobacco Italia SpA (BAT Italia), British American Tobacco Polska Trading sp. z o.o., British American Tobacco España SA a P.J. Carroll & Company Limited proti delegovanej smernici Komisie (EÚ) 2022/2100 z 29. júna 2022, ktorou sa mení smernica Európskeho parlamentu a Rady 2014/40/EÚ, pokiaľ ide o zrušenie určitých výnimiek týkajúcich sa zahrievaných tabakových výrobkov, je prípustná.**

3. **Vec sa vracia Všeobecnému súdu Európskej únie, aby rozhodol vo veci samej o tejto žalobe o neplatnosť uvedenej v bode 2 výroku tohto rozsudku.**

4. **O trovách konania sa rozhodne neskôr.**

Podpisy